

Polytheism and Monotheism: The Benei Rachel

Rabbi Ari Kahn

adk1010@gmail.com

1. **מכילתא דרבי ישמעאל בשלח - מסכתא דויהי פרשה ג**
שמעון איש קטרון אומר בזכות עצמות של יוסף אני קורע להם את היים שני ויעזב בגדו אצלה וינס החוצה (בראשית לט יב) וכתוב היים ראה וינס (תהלים קד ג).

2. **מדרש תנחומא (ורשא) פרשת בשלח**
(ב) [יג, יט] ויקח משה את עצמות יוסף, מנין יודע משה היכן יוסף קבר אמרו סרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור היא הודיעה את משה היכן יוסף קבור עמדו מצרים ועשו לו ארון של מתכת ושקעוהו בנילוס בא משה ועמד על נילוס נטל צרור וחקק בו עלה שור וצוח ואומר יוסף יוסף הגיעה שעה שהקב"ה גואל את בניו והשכינה מעפבת לה וישראל וענני כבוד מעפבין לה אם אתה מגלה את עצמך מוטב ואם לאו הרי אני נקיים משבועתך, מיד צף ועלה ארונו של יוסף,

3. **שמות פרק לב פסוק ד**
ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:

4. **רש"י שמות פרשת כי תשא פרק לב פסוק ד**
עגל מסכה - כיון שהשליכו לכור, באו מכשפי ערב רב שעלו עמם ממצרים ועשוהו בכשפים; ויש אומרים מיכה היה שם, שיצא מתוך דמוסי בנין שנתמעה בו במצרים, והיה בידו שם וטס שכתב בו משה "עלה שור" "עלה שור" להעלות ארונו של יוסף מתוך נילוס - והשליכו לתוך הכור ויצא העגל (תנחומא):

5. **בראשית פרק מח: ח**
וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה:
And Yisrael saw Yosef's sons, and (Yisrael) said, "Who are these?" (Bereishit 48:8)

6. **רש"י, בראשית פרשת ויחי פרק מח פסוק ח**
וירא ישראל את בני יוסף - בקש לברכם, ונסתלקה שכינה ממנו, לפי שעתיד ירבעם ואחאב לצאת מאפריים ויהוא ובניו ממנשה: ויאמר מי אלה - מהיכן יצאו אלו, שאינו ראוי לברכה:
And Yisrael saw Yosef's sons, — he wished to bless them but the Divine Presence departed from him because he saw that from Ephraim would be born the wicked kings Yerovam and Ahav, and from Menasheh Yehu and his sons. (Yisrael) asked, "Who are these?" — from where did these come, who are unfit for blessing?

7. **בראשית פרק לז, ב**
אלהה ותלדות יעקב יוסף ברשבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם:
This is the line of Yaakov: At seventeen years of age, Yosef tended the flocks with his brothers, and he was a lad (*naar*) to the sons of his father's wives Bilhah and Zilpah. And Yosef brought bad reports of them to their father. (Bereishit 37:2)

8. **רש"י בראשית פרק לז:ב**
והוא נער - שהיה עושה מעשה נערו, מתקן בשער, מממש בעיניו, כדי שיהיה נראה יפה: ...and he was a lad (*naar*) — His actions were childish: he dressed his hair, he touched up his eyes so that he should appear good-looking. (Rashi, Bereishit 37:2, based on Bereishit Rabbah 84:7)

9. **בראשית פרק לט, ו-יג**
(ו) ויעזב כלאשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: (ז) ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: (ח) וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר ישלו נתן בדי: (ט) איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשד ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסאתי לאלהים: (י) ויהי כדברה אל יוסף וי

יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלָיָהּ לִשְׁכַּב אִצְלָהּ לְהִיטוֹת עִמָּהּ : (יא) וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ וַאֲיִן אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שָׁם בְּבַיִת : (יב) וַתִּתְפָּשֶׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שְׁכַבָּה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה : (יג) וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי־עָזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּנֶס הַחוּצָה :

(6) He left all that he had in Yosef's hands and, with him there, he paid attention to nothing save the food that he ate. Now Yosef was well built and handsome. (7) It happened after these things, that his master's wife cast her eyes on Joseph; and she said, "Lie with me." (8) But he refused, and said to his master's wife, "Behold, my master does not know what is with me in the house, and he has put all that he has into my hand. (9) He is not greater in this house than I, neither has he kept back anything from me but you, because you are his wife. How then can I do this great wickedness, and sin against God?" (10) As she spoke to Joseph day by day, he did not listen to her, to lie by her, or to be with her. (11) About this time, he went into the house to do his work, and there were none of the men of the house inside. (12) She caught him by his garment, saying, "Lie with me!" He left his garment in her hand, and ran outside. (Bereishit 39:6-12)

10. בראשית פרק מא, טז-לח

(טז) וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרַעֲה : ... (כה) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פְּרַעֲה אֶחָד הוּא אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הַגִּיד לְפַרְעֹה : ... (כח) הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הָרְאָה אֶת־פַּרְעֹה : .. (לב) וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פְּעַמַּיִם כִּי־נִכְוֶן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמָּהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ : ... (לח) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עַבְדָּיו הִנְמַצָּא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ :

(16) Joseph answered Pharaoh, saying, "It is not in me. God will give Pharaoh an answer of peace."...(25) Joseph said to Pharaoh, "The dream of Pharaoh is one. What God is about to do he has declared to Pharaoh...(28) That is the thing which I spoke to Pharaoh. What God is about to do he has shown to Pharaoh...(32) The dream was doubled to Pharaoh, because the thing is established by God, and God will shortly bring it to pass...(38) Pharaoh said to his servants, "Can we find such a one as this, a man in whom is the spirit of God?"

11. רש"י בראשית פרק לט:ו

וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהַתְאָר וַיִּפֶּה מְרָאָה - כִּי־וַיִּרְאֶה עֲצָמוֹ מוֹשֵׁל, הַתְּחִיל אוֹכֵל וְשׂוֹתָהּ וּמְסַלֵּס בְּשַׁעְרוֹ אָמַר הַקָּב"ה אָבִיךָ מֵתָאָבֵל, וְאַתָּה מְסַלֵּס בְּשַׁעְרֶךָ, אֲנִי מְגַרֵּה בְּךָ אֶת הַדּוֹב! מִיָּד... :

And Yosef was well built and handsome — As soon as he saw that he was ruler (in the house) he began to eat and drink and curl his hair. The Holy One, blessed be He, said to him, "Your father is mourning and you curl your hair! I will let a bear loose against you". Immediately... (Rashi Bereishit 39:6)

12. בראשית פרק לז: יט-כ

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בָעַל הַחֲלֻמוֹת הַלֵּזָה בָּא : וְעַתָּה | לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶתְדַּת הַבְּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָהוּ וְנִרְאָה מִהֵיְהִי חֲלֻמֹתָיו :

"Then one said to the other, "Here comes that **dreamer**. Come now, let us **kill** him and throw him into one of the pits; and we can say, 'A savage beast devoured him;' then we shall see what becomes of his **dreams!**" (Bereishit 37:19-20)

13. בראשית פרק מב: ו-ט

וַיֹּסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּיר לְכָל־עַם הָאָרֶץ וַיָּבֵאוּ אֵתֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַפְּסִים אָרְצָה : וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אָחִיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַכֵּר אֵלֵיהֶם וַיִּדְבַּר אֲתָם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאֵין בְּאֵתָם וַיֹּאמְרוּ מֵאָרֶץ כְּנָעַן לְשִׁבְר־אֶקֶל : וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת־אָחִיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ : וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם לְרְאוֹת אֶת־עֲרֹנוֹת הָאָרֶץ בְּאֵתָם :

Now Yosef was the vizier of the land; it was he who dispensed rations to all the people of the land. And Yosef's brothers came and bowed low to him, with their faces to the ground. When Yosef saw his brothers, he recognized them; but he acted like a stranger toward them and spoke harshly to them. He asked them, "Where do you come from?" And they said, "From the land of Canaan, to procure food." For though Yosef recognized his brothers, they did not recognize him. Recalling the **dreams** that he had **dreamed** about them, Yosef said to them, "You are spies, you have come to see the land in its nakedness." (Bereishit 42:6-9)

14. בראשית פרק מד, א-יז

(א) ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: (ב) ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: (ג) הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: (ד) הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: (ה) הלוא זה אשר ישטה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: (ו) וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה: (ז) ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: (ח) הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: (ט) אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: (י) ויאמר גם עתה כדבריתם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: (יא) וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: (יב) ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: (יג) ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: (יד) ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: (טו) ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני: (טז) ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: (יז) ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: Joseph gave his overseer special instructions. 'Fill the men's packs with as much food as they can carry,' he said. 'Place each man's money at the top of his pack. 2 -And my chalice - the silver chalice - place it on top of the youngest one's pack - along with the money for his food.' [The overseer] did exactly as Joseph instructed him. 3-With the first morning light, the brothers took their donkeys and were sent on their way. 4-They had just left the city and had not gone far, when Joseph said to his overseer, 'Set out and pursue those men. Catch up with them and say to them, 'Why did you repay good with evil? 5 -It's [the cup] from which my master drinks, and he uses it for divination. You did a terrible thing.' 6- [The overseer] caught up with them and repeated exactly those words to them. 7 -They said to him, 'Why do you say such things? Heaven forbid that we should do such a thing! 8-After all, we brought you back the money we found at the top of our packs - all the way from Canaan. How could we steal silver or gold from your master's house? 9- If any of us has it in his possession, he shall die. You can take the rest of us for slaves.' 10-'It should be as you declare,' he replied. 'But only the one with whom it is found will be my slave. The rest will be able to go free.' 11-Each one quickly lowered his pack to the ground, and they all opened their packs. 12-[The overseer] inspected each one, beginning with the oldest and ending with the youngest. The chalice was found in Benjamin's pack. 13 -[The brothers] tore their clothes in grief. Each one reloaded his donkey, and they returned to the city. 14-When Judah and his brothers came to Joseph's palace, he was still there. They threw themselves on the ground before him. 15-Joseph said to them, 'What did you think you were doing? Don't you realize that a person like me can determine the truth by divination?' 16 -'What can we say to my lord?' replied Judah. 'How can we speak? How can we prove our innocence? God has uncovered our old guilt. Let us be your slaves - we and the one in whose possession the chalice was found.' 17-'Heaven forbid that I do that!' said [Joseph] 'The one in whose possession the chalice was found shall be my slave. [The rest of] you can go in peace to your father.'

15. בראשית פרק לא, יז-מג

(יז) ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו עלהגמלים: (יח) וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפרדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: (יט) ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: (כ) ויגנב יעקב את לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: (כא) ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: (כב) ויגד לבן ביום השלישי כי ברח יעקב: (כג) ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: (כד) ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פרותיך עס יעקב מטוב עד רע: (כה) וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: (כו) ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג

אֶת־בְּנֵי כְּשָׁבִיּוֹת חָרָב: (כז) לָמָּה נִחַבְתָּ לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְאַשְׁלַחַד בְּשִׁמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתוֹךְ וּבְכַנּוּר: (כח) וְלֹא נִטְשָׁתַנִּי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבְנֹתַי עֵתָּה הַסְּכַלְתָּ עִשׂוֹ: (כט) יִשְׁלַאֲל יְדֵי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אֲמַשׁ אֲמַר אֵלַי לֵאמֹר הַשְׁמֵר לָךְ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: (ל) וְעֵתָּה הֲלֹךְ הַלְכָתָּ כִּי־נִכְסֶיךָ נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גִּנַּבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי: (לא) וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבֵן כִּי יֵרָאֵתִי כִּי אֲמַרְתִּי פְּרִי־תִגְזֹל אֶת־בְּנוֹתַיךָ מֵעַמִּי: (לב) עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחִיָּה נָגֵד אַחִינוּ הַכְּרָלְךָ מָה עִמָּדֵי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גִּנְבָתָם: (לג) וַיָּבֵא לָבֵן בְּאֵהָל יַעֲקֹב וּבְאֵהָל לָאָה וּבְאֵהָל שְׁתֵּי הָאֵמָהוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֵהָל לָאָה וַיָּבֵא בְּאֵהָל רָחֵל: (לד) וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתִּשְׂמֵם בְּכַר הַגָּמֶל וַתִּשֶׁבַע עֲלֵיהֶם וַיִּמְשָׁשׁ לָבֵן אֶת־כָּל־הָאֵהָל וְלֹא מָצָא:

31:17 Jacob began the journey, placing his children and wives on the camels. 18 - He led away all his livestock, and took all the goods he had acquired, including everything that he had bought in Padan Aram. He was heading to see his father Isaac in the land of Canaan. 19 -Meanwhile, Laban was away, shearing his sheep. Rachel stole the fetishes that belonged to her father. 20- Jacob decided to go behind the back of Laban the Aramaean, and did not tell him that he was leaving. 21 - He thus fled with all he owned. He set out and crossed the Euphrates, heading in the direction of the Gilead Mountains. 22 -On the third day, Laban was informed that Jacob had fled. 23 -He took along his kinsmen and pursued [Jacob] for seven days, intercepting him in the Gilead Mountains. 24 -God appeared to Laban the Aramaean that night in a dream, and said, 'Be very careful not to say anything, good or bad, to Jacob.' 25 - Laban then overtook Jacob. Jacob had set up his tents on a hill, while Laban had stationed his kinsmen on Mount Gilead. 26 - Laban said to Jacob, 'How could you do this? You went behind my back and led my daughters away like prisoners of war! 27 - Why did you have to leave so secretly? You went behind my back and told me nothing! Why, I would have sent you off with celebration and song, with drum and lyre! 28 - You didn't even let me kiss my grandsons and daughters goodbye. 'What you did was very foolish. 29 - I have it in my power to do you great harm. But your father's God spoke to me last night and said, 'Be very careful not to say anything, good or bad, to Jacob.' 30 -'I realize that you left because you missed your parents' home. But why did you have to steal my gods?' 31 -Jacob spoke up. '[I left this way] because I was afraid,' he said. 'I thought that you might take your daughters away from me by force. 32 -If you find your gods with anyone here, let him not live! Let all our close relatives here be witnesses. See if there is anything belonging to you and take it back.' Jacob did not realize that Rachel had stolen them. 33 - Laban went into the tents of Jacob, Leah, and the two handmaids, but he found nothing. When he left Leah's tent, he went into Rachel's. 34 -Rachel had taken the fetishes and placed them inside a camel cushion, sitting down on them. Laban inspected the entire tent, and found nothing.

16. רשב"ם בראשית פרשת ויצא פרק לא פסוק יט

(יט) וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת הַתְּרָפִים - שְׁלֹא נִגִּידוּ וַיִּוֹדְעוּ לְלָבֵן כִּי רוּצָה יַעֲקֹב לְבָרַח, כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר אֵין אַפּוֹד וַתְּרָפִים (הוֹשַׁע ג ד), כִּי הַתְּרָפִים דְּבָרוּ אָנוּ (זְכַרְיָה י ב). רַגִּילִים הָיוּ לְקַסָּם בָּהֶם:

17. בראשית פרק מה:ג

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אֲנִי יוֹסֵף הֲעוֹד אָבִי חַי וְלֹא־יָזְכְּרוּ אָחָיו לַעֲנֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנָיו: Yosef said to his brothers, "I am Yosef. Is my father still alive?" But his brothers could not answer him, so shaken were they on account of him. (Bereishit 45:3)

18. בראשית פרק מה:ד

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו גִּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אַחֵיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָּה: Then Yosef said to his brothers, "Please, come forward to me." And when they came forward, he said, "I am your brother Yosef, whom you sold into Egypt. (Bereishit 45:4)

19. בראשית פרק מה:ה-ז

וְעֵתָּה אַל־תִּעַצְבוּ וְאַל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לִמְחִיָּה שָׁלַחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם: כִּי־זָה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֹמֶשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֹרֵישׁ וְקָצִיר: וַיִּשְׁלַחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה: וְעֵתָּה לֹא־אַתֶּם שָׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁימֵנִי לְאָב לְפָרְעָה וּלְאֲדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אָרֶץ מִצְרָיִם:

Now, do not be distressed or reproach yourselves because you sold me to this place; it was to save life that God sent me ahead of you. It is now two years that there has been famine in the land, and there are still five years to come in which there shall be no yield from tilling. God has

sent me ahead of you to ensure your survival on earth, and to save your lives in an extraordinary deliverance. So, it was not you who sent me here, but God; and He has made me a father to Pharaoh, lord of all his household, and ruler over the whole land of Egypt. (Bereishit 45:5-8)

20. בראשית פרק מה: ט-יג

מִהָרֹו וְעָלוּ אֶל־אָבִי וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנִי יוֹסֵף שָׁמַנִּי אֱלֹהִים לְאֲדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם רַדְהָ אֵלָי אֶל־תַּעֲמֹד: וַיִּשְׁבֹּת בְּאֶרֶץ־גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלָי וּבְנִי וּבְנֵי בְנֵיךָ וְצִאֲנֶךָ וּבְקַרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: וְכָל־כְּלִיתִי אֲתָדָשׁ שָׁם כִּי־עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רַעֲב פְּרִתְוֹרֶשׁ אֶתְהָ וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: וְהִנֵּה עֵינַיִכֶם רְאוֹת וְעֵינַי אֲחִי בְנִימִין כִּי־פִי הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם: וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרָיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמְהֵרָתֶם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הִנֵּה:

“Now, hurry back to my father and say to him: ‘Thus says your son Yosef, ‘God has made me lord of all Egypt; come down to me without delay. You will dwell in the region of Goshen, where you will be near me—you and your children and your grandchildren, your flocks and herds, and all that is yours. There I will provide for you; —for there are yet five years of famine to come—that you and your household and all that is yours may not suffer want.’ You can see for yourselves, and my brother Binyamin for himself, that it is indeed I who am speaking to you. And you must tell my father everything about my high station in Egypt and all that you have seen; and bring my father here with all speed.” (Bereishit 45:9-13)

21. בראשית פרק מה: יד-טו

וַיִּפֹּל עַל־צַוְאָרְאֵי בְנֵימִין־אֲחִיו וַיִּבְדָּד וּבְנֵימִין בָּכָה עַל־צַוְאָרְאֵיו: וַיִּנָּשֶׁק לְכָל־אֲחָיו וַיִּבְדָּד עֲלֵהֶם וְאֲחָרֵי כֹו דָּבְרוּ אִתּוֹ:

With that he embraced his brother Binyamin around the neck and wept, and Binyamin wept on his neck. He kissed all his brothers and wept upon them; only then were his brothers able to talk to him. (Bereishit 45:14-15)

22. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קב עמוד א

אַחַר הַדְּבָר הַזֶּה לֹא שָׁב יְרֻבְעָם מִדְּרַפּוֹ הַרְעָה [מלכים א: יג] מֵאֵי, אַחֲרָי? אָמַר רַבִּי אֲבָא, אַחֲרֵי שֶׁתַּפְּשׂוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיְרֻבְעָם בְּבִגְדוֹ, וְאָמַר לוֹ, חֲזֹר בָּךְ, וְאָנִי וְאֶתְהָ וּבֶן יִשַׁי נְטִיל בְּגוֹ עֵדוֹ. אָמַר לוֹ, מִי בְּרֵאשִׁי? אָמַר לוֹ, בֶן יִשַׁי בְּרֵאשִׁי. אֵי הָכִי - לֹא בְּעִינָא:

“And after this matter, Yerovam did not repent from his evil ways” (I Kings 13:33). What does “after” refer to? Rabbi Abba says: After the Holy One, Blessed be He, grabbed Yerovam by his garment, and said to him: Repent, and you and I and the son of Yishai will stroll together in the Garden of Eden. (Yerovam) said to Him: Who will be in the lead? (God) said to (Yerovam): The son of Yishai will be in the lead. (Yerovam) said: If so, I am not interested. (Talmud Bavli Sanhedrin 102a)

23. בראשית פרק מה: כה-כח

וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אַבְיָהֶם: וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּפֹּג לְבֹו כִּי לֹא־הָאֵמִין לָהֶם: וַיַּדְּבְרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיִּרְא אֶת־הַעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתַּחֲי רֹוחַ יַעֲקֹב אַבְיָהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חַי אֲלֵכֶה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטָרֶם אָמוֹת:

They went up from Egypt and came to their father Yaakov in the land of Canaan. And they told him, “Yosef is still alive, and he is ruler over the whole land of Egypt.” His heart went numb, for he did not believe them. But when they recounted all that Yosef had said to them, and when he saw the wagons that Yosef had sent to transport him, the spirit of their father Yaakov was revived. “Enough!” said Yisrael. “My son Yosef is still alive! I must go and see him before I die.” (Bereishit 45:25-28)

24. בראשית פרק מו, א-ד

וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶה שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנְנִי: וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אַבְיָךְ אֵל־תִּירָא מִרַדְהָ מִצְרַיִמָה כִּי־לָגוּי גְדוֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם: אֲנֹכִי אֶרְדָּ עִמָּךְ מִצְרַיִמָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם־עֲלֵה וַיֹּסֵף יִשְׂרָאֵל יָדוֹ עַל־עֵינָיִךְ:

So Yisrael set out with all that was his, and he came to Beer Sheva, where he offered sacrifices to the God of his father Yitzchak. God called to Yisrael in a vision by night: “Yaakov! Yaakov!” He answered, “I am here.” And He said, “I am God, the God of your father. Fear not to go down

to Egypt, for I will make you there into a great nation. I Myself will go down with you to Egypt, and I Myself will also bring you back; and Yosef's hand shall close your eyes." (Bereishit 46:1-4)

25. בראשית פרק לו, ב-ח

(ב) אלהו תלדות יעקב יוסף ברשבע עשרה שנה הלה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: (ג) וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי ברזקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: (ד) ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: (ה) ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו: (ו) ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: (ז) והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוון לאלמתי: (ח) ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנה אתו על חלמתי ועל דברי:

(3) Now Israel loved Joseph more than all his children, because he was the son of his old age, and he made him a coat of many colors. (4) His brothers saw that their father loved him more than all his brothers, and they hated him, and could not speak peaceably to him. (5) Joseph dreamed a dream, and he told it to his brothers, and they hated him all the more. (6) He said to them, "Please hear this dream which I have dreamed: (7) for behold, we were binding sheaves in the field, and behold, my sheaf arose and also stood upright; and behold, your sheaves came around, and bowed down to my sheaf." (8) His brothers said to him, "Will you indeed reign over us? Or will you indeed have dominion over us?" They hated him all the more for his dreams and for his words.

26. בראשית פרק נ: יד-כא

וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחיו יוסף כי ימת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את פלהרעה אשר גמלנו אתו: (טז) ויצו אליו יוסף לאמר אביד צנה לפני מותו לאמר: (יז) כהתאמרו ליוסף אנה נא נא פשע אחיד וחסאתם כירעה גמלוד ועתה שני נא לפשע עבדי אלהי אביד ויבד יוסף בדברם אליו: (יח) וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: (יט) ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: (כ) ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עסרב: (כא) ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם:

Yosef returned to Egypt, he and his brothers and all who had gone up with him to bury his father. When Yosef's brothers saw that their father had died, they said, "What if Yosef still bears a grudge against us and pays us back for all the wrong that we did him!" So they sent this message to Yosef, "Before his death your father left this instruction: So shall you say to Yosef, 'Forgive, I urge you, the offense and guilt of your brothers who treated you so harshly.' Therefore, please forgive the offense of the servants of the God of your father." And Yosef was in tears as they spoke to him. His brothers went to him themselves, flung themselves before him, and said, "We are prepared to be your slaves." But Yosef said to them, "Have no fear! Am I a substitute for God? Besides, although you intended me harm, God intended it for good, so as to bring about the present result—the survival of many people. And so, fear not. I will sustain you and your children." Thus, he reassured them, speaking kindly to them. (Bereishit 50:14-21)

27. בראשית פרק נ, כד-כו

ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מרהארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: וימת יוסף ברמאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים:

Yosef said to his brothers, "I am about to die. God will surely take notice of you and bring you up from this land to the land that He promised on oath to Avraham, to Yitzchak, and to Yaakov." So Yosef made the sons of Israel swear, saying, "When God has taken notice of you, you shall carry up my bones from here." Yosef died at the age of one hundred and ten years; and he was embalmed and placed in a coffin in Egypt. (Bereishit 50:24-26)